

EFEKTYWNOŚĆ AKTYWIZACJI OSÓB BEZROBOTNYCH I POSZUKUJĄCYCH PRACY W PRAKTYCE DZIAŁANIA EDUKACYJNEGO POWIATOWEGO URZĘDU PRACY W ŚWIDNICY

EFFICIENCY OF THE UNEMPLOYED AND JOBSEEKERS ACTIVATION IN AN EDUCATIONAL OPERATION OF THE DISTRICT LABOR OFFICE IN ŚWIDNICA

Joanna Cichowska

Uniwersytet Wrocławski

e-mail: j_ci@vp.pl

Abstract: Active forms of neutralization of the unemployment are characterized at the area of district employment office in Świdnica. Activity of the Work Club and forms of the active searching for work by unemployed are presented. These forms of searching for work are: participation in job seeking training; activation classes; providing access to an information and electronic databases, which are gaining self-employment and job search skills. The effectiveness of the Work Club and the subject of the activating classes for the unemployed is highlighted.

Keywords: the Work Clubs, activation classes for the unemployed.

Wprowadzenie

Osoba bezrobotna, która rejestruje się w Urzędzie Pracy w Świdnicy ma możliwość skorzystania z pomocy jego pracowników. Odbywa się to na wielu płaszczyznach, zależnie od potrzeb klienta Urzędu, problemu, z jakim przychodzi oraz możliwości osób zatrudnionych. Chodzi tutaj zarówno o sytuację organizacyjną czy też finansową, jak i działanie na podstawie i w granicach prawa. Analiza pasywnych i aktywnych metod przeciwdziałania bezrobociu ukazała zakres środków, których stosowanie zauważa się obecnie w polskich urzędach i innych instytucjach, oferujących pomoc osobom pozostającym bez zatrudnienia. Decyzja o zastosowaniu takiej, czy innej formy pomocy jest w znacznej mierze zindywidualizowana. Niestety, zdarzają się sytuacje, kiedy osoba zarejestrowana nie wykazuje zainteresowania żadną z proponowanych ofert pracy ani pomocy.

Artykuł 9 ust. 1 pkt 7 ustawy [7] stanowi, iż do zadań Powiatowego Urzędu Pracy (PUP) należy inicjowanie i wspieranie metodyczne tworzenia klubów pracy, działających w innych instytucjach i organizacjach niż powiatowy urząd pracy. Współpraca w tym obszarze powinna polegać na tworzeniu klubów pracy przy ośrodkach pomocy społecznej lub innych instytucjach pomocy i integracji społecznej w rozmiarze większym niż obecnie [1].

Pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy jest stosunkowo nową usługą rynku pracy. Należy jednak zauważyć, że nie jest to instytucja wcześniej zupełnie

nieznana polskiemu prawodawcy. Na gruncie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, jednym z zadań urzędów pracy było prowadzenie Klubów Pracy, których celem była pomoc osobom bezrobotnym w nabyciu umiejętności poszukiwania i uzyskiwania zatrudnienia [6]. Pomoc ta dotyczy bezrobotnych i poszukujących pracy oraz innych zainteresowanych, przygotowuje ich do lepszego radzenia sobie w poszukiwaniu i podejmowaniu zatrudnienia. Kluby Pracy funkcjonują w Polsce od kilkunastu lat, pierwsze z nich powstały na przełomie lat 1992–1993. Obecnie działają w urzędach pracy, Ochotniczych Hufcach Pracy i innych organizacjach.

Nowa ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wprowadziła możliwość wykorzystywania dwóch instrumentów finansowych, czyli dodatku szkoleniowego (stypendium) i zwrotu kosztów dojazdu na szkolenia, jeśli odbywają się one poza miejscem zamieszkania bezrobotnego. We wspomnianej ustawie po raz pierwszy pojawiło się określenie lider klubu pracy na określenie specjalisty zajmującego się pomocą w aktywnym poszukiwaniu pracy.

Współczesny rynek pracy zmienia się nieustannie, stawia przed ludźmi nowe wymagania. Osoby aktywne zawodowo wiele razy są zmuszone zmieniać pracę, a często nawet zawód. Okresy zatrudnienia przekształcają się w okresy bezrobocia lub zatrudnienia w formie i wymiarze, który nie do końca sprawia satysfakcję pracownikowi. Współcześnie sądzi się, że o sukcesie zawodowym nie stanowi tylko osiągnięcie wysokiej pozycji zawodowej czy zarobkach ponad pewien pułap,

ale przede wszystkim trwale pozostawanie w zatrudnieniu, czyli bez okresu bezrobocia. Z tego powodu ogromne znaczenie ma znajomość rynku pracy, wiedza o tym, jakim prawom on podlega, jak można wykorzystać swoje kwalifikacje i atuty albo czego należy się nauczyć, by lepiej radzić sobie w trudnych sytuacjach. Jedną z możliwości przygotowania się do zaistnienia na rynku pracy jest udział w zajęciach klubu pracy.

W aktywnym poszukiwaniu zatrudnienia wyodrębnione są trzy formy pomocy:

- uczestnictwo w szkoleniu z zakresu umiejętności poszukiwania pracy,
- zajęcia aktywizacyjne,
- umożliwienie dostępu do informacji i elektronicznych baz danych, które służą uzyskaniu samozatrudnienia i umiejętności poszukiwania pracy.

Szkolenie z zakresu umiejętności poszukiwania pracy obejmuje 40 godzin zegarowych zajęć prowadzonych metodą warsztatów szkoleniowych, podzielonych na odrębne sesje tematyczne oraz 15 godzin praktycznego poszukiwania pracy. Trwa ono trzy tygodnie. Omawiane szkolenia są prowadzone w grupach, które składają się z co najmniej ośmiu osób i nie więcej niż szesnastu osób [4]. Prawo do uczestniczenia w szkoleniach mają osoby bezrobotne i poszukujące pracy, a w szczególności te, które nie posiadają doświadczenia w poszukiwaniu pracy, utracili motywację do poszukiwania pracy z powodu bezskutecznego i trwającego dłuższy czas poszukiwania pracy oraz chcący powrócić na rynek pracy po długotrwałym bezrobociu. Szkolenie to jest kierowane zasadniczo dla osób w trudnej sytuacji na rynku pracy. Do takiej grupy można zaliczyć absolwentów szkół poszukujących pierwszej pracy, osoby długotrwale bezrobotne, kobiety powracające do pracy po braku aktywności zawodowej i więźniów zwalnianych po odbyciu kary pozbawienia wolności. Jednak do klubu pracy uczestnicy szkoleń nie zgłaszają się sami. Decyduje o tym doradca zawodowy po przeprowadzeniu rozmowy lub porady indywidualnej, w wyniku której wydaje on opinie o celowości uczestnictwa.

Realizacja tego szkolenia jest oparta o program szkolenia rekomendowany przez ministra, jest ona udostępniana jej liderom klubu pracy w formie podręcznika. Jeżeli zaistnieje taka potrzeba, lider klubu pracy może dostosować program szkolenia do specyficznych potrzeb uczestników, ale pod warunkiem zachowania ogólnego zakresu tematyki i czasu trwania zajęć.

Zajęcia aktywizacyjne oznaczają dla uczestników przygotowanie ich do samodzielnego poszukiwania i podjęcia zatrudnienia, czy też innej pracy zarobkowej. Zajęcia te z reguły trwają 2–3 dni i są poświęcone konkretnym, szczegółowym zagadnieniom związanym z umiejętnością poszukiwania pracy. Zajęcia są prowadzone w grupach, które składają się z nie więcej niż szesnastu osób. Mają one charakter warsztatowy. Może to być nauka stworzenia prawidłowego życiorysu albo odpowiedniego zachowania na rozmowie

kwalifikacyjnej. Udział bezrobotnego lub poszukującego pracy w tej formie pomocy zazwyczaj poprzedza rozmowa z doradcą zawodowym, pośrednikiem pracy albo specjalistą do spraw rozwoju zawodowego. Umożliwia to określenie problemu i skierowanie na właściwe zajęcia, odpowiednie dla danej osoby. Skierowanie może także nastąpić z uwagi na zgłoszone zainteresowanie udziałem osoby zarejestrowanej. Zajęcia aktywizacyjne może prowadzić lider klubu pracy albo doradca zawodowy.

Umożliwienie dostępu do informacji i elektronicznych baz danych służy zwiększaniu samodzielności bezrobotnych i poszukujących pracy przy jednoczesnym zwiększaniu możliwości, jakie niesie ze sobą nowoczesna technologia informacyjna [6]. Z formy tej mogą korzystać wszyscy zainteresowani, bez ograniczeń, lecz umowne pierwszeństwo mają osoby bezrobotne. Podczas trwania szkolenia i zajęć aktywizacyjnych uczestnicy mogą skorzystać ze sprzętu komputerowego i biurowego, nie wyklucza to możliwości zastosowania tego rodzaju usługi w przyszłości. Zgłoszenie się po pomoc jest postrzegane przez pracowników Urzędu w bardzo pozytywny sposób, ponieważ świadczy o zaangażowaniu danej osoby w aktywne poszukiwanie zatrudnienia. Bezrobotny może zarówno skorzystać z portali internetowych zawierających oferty pracy, jak i napisać, a następnie wydrukować niezbędne do procesu rekrutacji dokumenty aplikacyjne.

Klub Pracy działający w ramach Powiatowego Urzędu Pracy w Świdnicy

Klub pracy to miejsce (forum), w którym ogniskuje się szereg różnorodnych działań, mających na celu wspieranie bezrobotnych i poszukujących pracy w odnalezieniu się na rynku pracy. Moderatorami klubów pracy są tzw. liderzy klubów pracy, będący etatowymi pracownikami powiatowego urzędu pracy. W zależności od potrzeb w ramach klubów pracy mogą być prowadzone warsztaty, szkolenia czy innego rodzaju zajęcia aktywizujące osoby bezrobotne [5]. Pierwsze regulacje prawne dotyczące klubów pracy wprowadzone zostały ustawą z dnia 14.12.1994 roku o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz.U. z 1995 r. nr 1, poz. 1 z późn. zm.). Definiowała ona kluby pracy jako „zajęcia dla bezrobotnych w celu nabycia umiejętności poszukiwania i uzyskiwania zatrudnienia”. Klub odgrywa ważną rolę w preorientacji zawodowej. Utworzenie i funkcjonowanie klubu pracy jest finansowane ze środków przeznaczonych na działalność powiatowego urzędu pracy, a także ze środków Funduszu Pracy w zakresie wyposażenia klubu pracy i pokrywania kosztów prowadzenia zajęć przez osoby, które nie są pracownikami powiatowego urzędu pracy [7]. Między innymi może to być psycholog, kosmetyczka czy fryzjer. Dla osób korzystających z usług klubu pracy zajęcia są bezpłatne.

Klub Pracy w Świdnicy powstał w listopadzie 1997 roku. Zajęcia odbywają się w odpowiednio wcześniej

ustalonym terminie. Tematyka jest ogólnodostępna, również podana przed zajęciami. Zróżnicowanie dotyczy przede wszystkim zajęć aktywizacyjnych, na których porusza się wąski zakres spraw z dziedziny radzenia sobie w sytuacji bezrobocia. Przykładowe tematy dotyczą następujących zagadnień [2]:

- Własna firma;
- Rozmowa kwalifikacyjna;
- Autoprezentacja – mowa ciała;
- Życiorys to twoja wizytówka;
- Rynek pracy i źródła informacji istotnych dla realizacji celów zawodowych;
- Twoja wizytówka – Twój sukces;
- Autoprezentacja w poszukiwaniu zatrudnienia;
- Moja idealna praca;
- Idealna komunikacja – asertywność doskonała;
- Wiedza o sobie szansą na zdobycie zatrudnienia.

Podczas zajęć aktywizacyjnych osoby bezrobotne i poszukujące pracy uzupełniają swoją wiedzę oraz umiejętności niezbędne do aktywnego poszukiwania pracy. Lider klubu pracy zapoznaje uczestników z wymogami rynku pracy i wskazuje sposoby zaistnienia na nim, zwraca uwagę na zwiększenie zdolności dostosowania się do warunków panujących na lokalnym rynku pracy, a także identyfikuje i analizuje metody znajdowania pracy. Wszystkie te czynności odbywają się na zasadzie warsztatowej, czynnego uczestnictwa w zajęciach. Przygotowane materiały ułatwiają pracę prowadzącym. Są to zarówno broszury, ulotki, jak i specjalnie opracowane filmy. Dzięki temu prostsze staje się określenie predyspozycji zawodowych uczestników, ich zainteresowań i planów związanych z zatrudnieniem, określenie mocnych i słabych stron, poznanie potrzeb, oczekiwań, podniesienie poziomu motywacji niezbędnego do poszukiwania pracy, a co najważniejsze – przyjęcie postawy aktywnej w procesie poszukiwania pracy. Nie chodzi tutaj o zmniejszenie zakresu obowiązków pracowników publicznych zatrudnienia, ale o promocję czynnego zainteresowania się własną sytuacją zawodową. Osoba bezrobotna może oczekiwać na pomoc ze strony urzędu pracy, lecz ze swojej strony powinna również wykazać chęć aktywizacji. Właśnie taki efekt decyduje o skuteczności ustawowych zadań urzędu. Pracownicy publicznych służb zatrudnienia oferują pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy, co powinno skutkować zmianą postawy osób bezrobotnych, a dalej pozwoli na zdobycie czy utrzymanie wymarzonej pracy.

Osoby prowadzące zajęcia aktywizacyjne są odpowiednio wykwalifikowane w kwestii udzielenia pomocy, polegającej na przekazaniu zasad tworzenia i redagowania dokumentów aplikacyjnych, czyli życiorysu zawodowego i listu motywacyjnego. Pracownicy urzędu pracy raz w roku obligatoryjnie kierowani są na szkolenia w celu podnoszenia kwalifikacji oraz uzupełniania wiedzy o stanie prawnym w zakresie bezrobocia.

Wbrew pozorom osoby starsze lub powracające na rynek pracy po dłuższej przerwie bez względu na jej przyczynę, mają kłopot z zainteresowaniem pracodawcy

odpowiednimi faktami z dotychczasowego przebiegu kariery zawodowej. Kształtowanie swojego profilu zawodowego jest bardzo istotne i dzięki zajęciom aktywizacyjnym można się tego nauczyć. Do problemu z określeniem swoich predyspozycji dochodzi czasem brak wykształcenia lub posiadanych kwalifikacji. Już w trakcie pierwszych rozmów doradca zawodowy zazwyczaj proponuje znalezienie odpowiedniego sposobu uzupełnienia wiedzy i umiejętności.

Szkolenie z zakresu umiejętności poruszania się na rynku pracy w Klubie Pracy w Świdnicy trwa trzy tygodnie, spotkania odbywają się codziennie. Każda osoba, która chce znaleźć pracę, otrzymuje wiedzę, wsparcie i informacje pomagające w znalezieniu zatrudnienia oraz może wzmocnić motywację do zmiany swojej sytuacji zawodowej. W oparciu o doświadczenia innych uczestników szkolenia oraz umiejętności nabyte w klubie pracy zwiększa swoją skuteczność w poszukiwaniu pracy. W grupie zajęciowej powinna panować przyjazna atmosfera, ponieważ wszyscy dążą do tego samego celu. W pierwszym dniu lider klubu pracy ma za zadanie zapoznanie uczestników z planem sesji szkoleniowych. Jest to ważny moment dla całego cyklu szkolenia, efektem powinno być nawiązanie znajomości wśród osób biorących udział, zbudowanie profesjonalnej, ale zarazem przyjaznej relacji lider – uczestnik. Podczas zajęć, obok głównego tematu wykładu, stosowane są metody pracy w małych grupach. Jest to szczególnie dobry sposób na zaangażowanie wszystkich szkolonych do pracy, bo w małej grupie każdy musi być choć w niewielkim stopniu aktywny. Dodatkowym atutem tej metody jest nauka współpracy, lepsze poznanie siebie pod kątem funkcjonowania w grupie, a w przyszłości w miejscu pracy wraz ze współpracownikami. Poza wspomnianą metodą na szkoleniu używa się afirmacji, czasem połączonych z wizualizacją, co pobudza twórcze i pozytywne myślenie. Prowadzący uświadamia uczestnikom, że stwierdzenia takie jak „jestem za stary, żeby się uczyć” czy „nie będę wyrażał swoich myśli, bo inni mnie wyśmieją” nie przyczyni się do powodzenia, a tylko pogłębia desperację w poszukiwaniu pracy. Negatywne nastawienie nie jest pozytywnie odbierane przez współczesny rynek pracy. Z tego powodu zachowanie pracownika może zagłuszyć jego kwalifikacje i doświadczenie zawodowe.

Budowanie poczucia wzajemnego zaufania i akceptacji integruje uczestników zajęć, decyduje o powodzeniu całego szkolenia. Skuteczne efekty daje możliwość połączenia szacunku i uczciwości z zaangażowaniem. Zdarzają się przypadki, w których jedna osoba potrafi zniweczyć nastawienie reszty grupy i uniemożliwić skuteczne prowadzenie szkolenia. Ważna jest punktualność, odpowiedzialność, systematyczność, czyli wszystko to, co czyni z człowieka dobrego i pożądanego pracownika.

Przygotowanie uczestników szkolenia do wymogów współczesnego, a przede wszystkim lokalnego rynku pracy, wymaga przekazania różnorodnych technik poszukiwania pracy, wykorzystania narzędzi

informacyjnych oraz budowania i wykorzystywania siatki kontaktów. Ten etap następuje po poznaniu się osób szkolonych. Wśród znajomych osób łatwiej jest zdiagnozować predyspozycje zawodowe. Najpierw na kartce należy wypisać wyuczone kwalifikacje zawodowe, umiejętności uniwersalne przydatne w każdej pracy, główne cechy charakteru, cele życiowe, wartości związane z pracą i osiągnięcia, a następnie podzielić się swoimi spostrzeżeniami na forum. W wielu przypadkach wykorzystanie własnej historii zawodowej, wydobyć z niej wykorzystywanych umiejętności niesie wiele trudności. Szkolenie w klubie pracy pozwala na przełamanie bariery i przygotowanie do odbycia skutecznej rozmowy kwalifikacyjnej. Dodatkowo na zajęciach prowadzone są ćwiczenia kształtujące umiejętność stosowania asertywnych zachowań w procesie poszukiwania zatrudnienia. Chodzi tutaj o obronę swoich praw w kontaktach osobistych i sytuacjach społecznych, a także podejmowanie inicjatyw i kontaktów towarzyskich, wyrażanie próśb, uczuć, czy zachowanie podczas wystąpień publicznych. Odpowiednie zinterpretowanie asertywności i zaprezentowanie jej walorów jako prawa do komunikowania swoich myśli i opinii jest ważnym zadaniem lidera klubu pracy.

Kolejne dni szkolenia obejmują poszerzenie wiedzy dotyczącej komunikacji werbalnej, mowy ciała i relacji interpersonalnych. Prowadzący zajęcia dalej może korzystać z ćwiczeń z zakresu psychologii i pokrewnych dziedzin. Uczestnicy zapoznają się z metodami skutecznego słuchania, efektywnego uczenia się, stylów nauki (chodzi o styl wzrokowy, słuchowy i ruchowy) oraz komunikacji, nazywają emocje na podstawie opisanych zachowań.

Przekazanie wszystkich istotnych treści i przeprowadzenie wielu ćwiczeń w znaczący sposób ułatwia stworzenie życiorysu i listu motywacyjnego oraz podania o pracę. W klubie pracy można uzyskać praktyczne wskazówki na temat konstruowania i redagowania dokumentów aplikacyjnych, a nawet nauczyć się obsługi programów do edycji tekstu. Po zakończeniu tego etapu każdy uczestnik otrzymuje za zadanie aktywne poszukiwanie ofert zatrudnienia na rynku pracy. Oznacza to zebranie informacji o firmach poszukujących pracowników, konsultację z rodziną i znajomymi w celu stworzenia sprawnej sieci kontaktów, spotkania z pracodawcami, a także odbycie rozmowy kwalifikacyjnej. Następnie wszyscy dzielą się swoimi działaniami, spostrzeżeniami, wzajemnie się wspierają i udzielają sobie rad. Warto poznać wszystkie techniki poszukiwania pracy, aby zwiększyć swoje szanse na zatrudnienie.

Klub Pracy w Świdnicy oferuje wsparcie dla osób, które po zakończonym szkoleniu z zakresu umiejętności poszukiwania pracy czy zajęciach aktywizacyjnych nie podjęły zatrudnienia. W tym celu organizowane są jednodniowe zajęcia. Dobrowolność uczestnictwa i nieodpłatność korzystania ze szkoleń, materiałów informacyjnych oraz sprzętu stanowiącego wyposażenie

klubu pracy również stanowi główne zasady przy pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy.

Efektywność działania klubów pracy

Znaczny wpływ na działalność klubów pracy ma Ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Akt ten uregulował nieistniejące dotąd pojęcia, sprecyzował wcześniejsze zapisy, które były interpretowane w dość dowolny sposób. Określenie pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy jako jednej z usług rynku pracy pozwoliło na zwiększenie skuteczności działania omawianych instytucji.

Od momentu wprowadzenia nowej ustawy, działalność klubów pracy jest w znacznej mierze ułatwiona. Przyczyniły się do tego precyzyjne zapisy, definicje. Więcej osób decyduje się na udział w zajęciach, ponieważ ma możliwość skorzystania z dodatku szkoleniowego lub stypendium, a także zwrotów kosztu dojazdów, jeżeli zajęcia odbywają się poza miejscem zamieszkania. Bezrobotni z terenów oddalonych od najbliższego urzędu mogą zdecydować się na czynną poprawę swojej sytuacji zawodowej.

Najlepszym wskaźnikiem efektywności działania klubów pracy jest podjęcie zatrudnienia po zakończeniu cyklu zajęć. Na przestrzeni ostatnich lat osoby bezrobotne najczęściej korzystały z dostępu do informacji oraz elektronicznych baz danych, które służą uzyskaniu umiejętności poszukiwania pracy. Pozwala to na szybkie wyszukanie odpowiedniej oferty pracy. Przydatne są także zajęcia aktywizacyjne, skupiające się na określonym problemie. Odpowiednio poprowadzone, mogą przynieść uczestnikowi wiele korzyści, dają motywację do szybkiego działania, przełamanie bariery podczas rozmowy z pracodawcą, czy odpowiednie zaprezentowanie atutów w dokumentach aplikacyjnych. Stosunkowo rzadko są prowadzone zajęcia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy z uwagi na długi czas trwania. Wiąże się to ze stroną techniczną, nie zaś z brakiem chętnych.

Warto pamiętać, iż efektywność aktywnych form pomocy może wyrażać się również na innych, niemierzalnych, płaszczyznach. Odsetek osób, które podjęły pracę lub rozpoczęły szkolenia zawodowe daje pewne pojęcie o skuteczności takich działań, jednak nie mniejsze znaczenie mają efekty niemierzalne, wynikające z utrzymania przez uczestników kontaktu z rynkiem pracy, podzielenia się z innymi uczestnikami swoimi doświadczeniami w kwestii poszukiwania pracy, uświadomienia sobie swoich silnych stron, talentów i zainteresowań [3].

Analiza wszystkich aspektów działania klubów pracy w Polsce pokazuje, iż efekty ich funkcjonowania w zakresie poprawy jakości i efektywności usług związanych z pomocą w aktywnym poszukiwaniu pracy generalnie należy uznać za pozytywne. Doświadczenie publicznych służb zatrudnienia w tym zakresie z roku na rok wzrasta, a pomagają w tym uregulowania prawne. Jest to przede wszystkim ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz jej akty wykonawcze w

postaci rozporządzeń. Zarówno ustawa, jak i rozporządzenia to zbiór szczegółowych przepisów, które określają, w jaki sposób urzędy pracy mają realizować podstawowe usługi rynku pracy.

Podsumowanie

Dążenie do aktywizacji osób bezrobotnych jest czynnikiem w dużej mierze pozytywnym. Państwo nie pozostawia obywatela samemu sobie, daje mu możliwość do podnoszenia kwalifikacji oraz samorozwoju. Ze strony zainteresowanego musi wystąpić chęć do podjęcia współpracy. Pośrednicy, doradcy zawodowi i specjaliści do spraw rozwoju zawodowego są podmiotami mobilizującymi do skorzystania z aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu. Pracownicy urzędów są szkoleni w zakresie indywidualnego podejścia do każdej osoby bezrobotnej. Wszelkie nowe regulacje, akcje informacyjne powinny poza osobami bezrobotnymi objąć swoim zasięgiem

także obecnych pracobiorców w celu kompleksowej regulacji i informowania każdego o jego prawach i obowiązkach. Prawo pracy, pomimo pierwszego skojarzenia, nie dotyczy tylko osób posiadających pracę. W panującej sytuacji gospodarczej nie tylko w Polsce, ale i na świecie, konieczne jest współdziałanie organów państwa, pracodawców, pracowników oraz osób bezrobotnych i poszukujących pracy. Każdy przepis dotyczący promowania aktywnej walki z brakiem zatrudnienia powinien być powszechnie znany. Aktywne przeciwdziałanie bezrobociu jest ciągle aktualnym i ważnym działaniem państwa. Efekty nie są widoczne od razu, lecz kontynuacja wszystkich omówionych działań w dużej mierze pozwala na ograniczenie zjawiska pozostawania bez pracy. Brak pełnej skuteczności oraz rozciągnięcie w czasie nie są czynnikami decydującymi o wadach systemu. Jest to pewnego rodzaju atut, gwarantujący stabilność i uzyskanie niezbędnego doświadczenia w kontynuowaniu czynnej walki z bezrobociem.

Bibliografia

1. Analiza aktualnej struktury instytucji rynku pracy i instytucji pomocy społecznej w kontekście zakresu ich wzajemnej współpracy, a także głównych obszarów styku, Raport końcowy z badania ewaluacyjnego, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Warszawa, 2009.
2. <http://www.praca.swidnica.pl/portal/pl/6/Aktualnosci.html> (dostęp 8.01.2017).
3. Informacja o realizacji usługi pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy w 2010 roku, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Warszawa, 2011.
4. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 14 września 2010 r. w sprawie standardów i warunków prowadzenia usług rynku pracy (Dz.U. 2010 nr 177, poz. 1193).
5. Stelina, J., Przegląd zadań państwa w zakresie promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej [w:] Prawo pracy a bezrobocie, red. nauk. L. Florek, Dom Wydawniczy ABC, Warszawa, 2003.
6. Ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Komentarz, red. Z. Góral, Wyd. Wolters Kluwer Polska SA, Warszawa, 2016.
7. Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, [w:] Internetowy System Aktów Prawnych, <http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20040991001> (dostęp 8.01.2017).